

LEDČICKÉ NOVINY

XIV. ročník, listopad-prosinec 2013

Slovo starostky

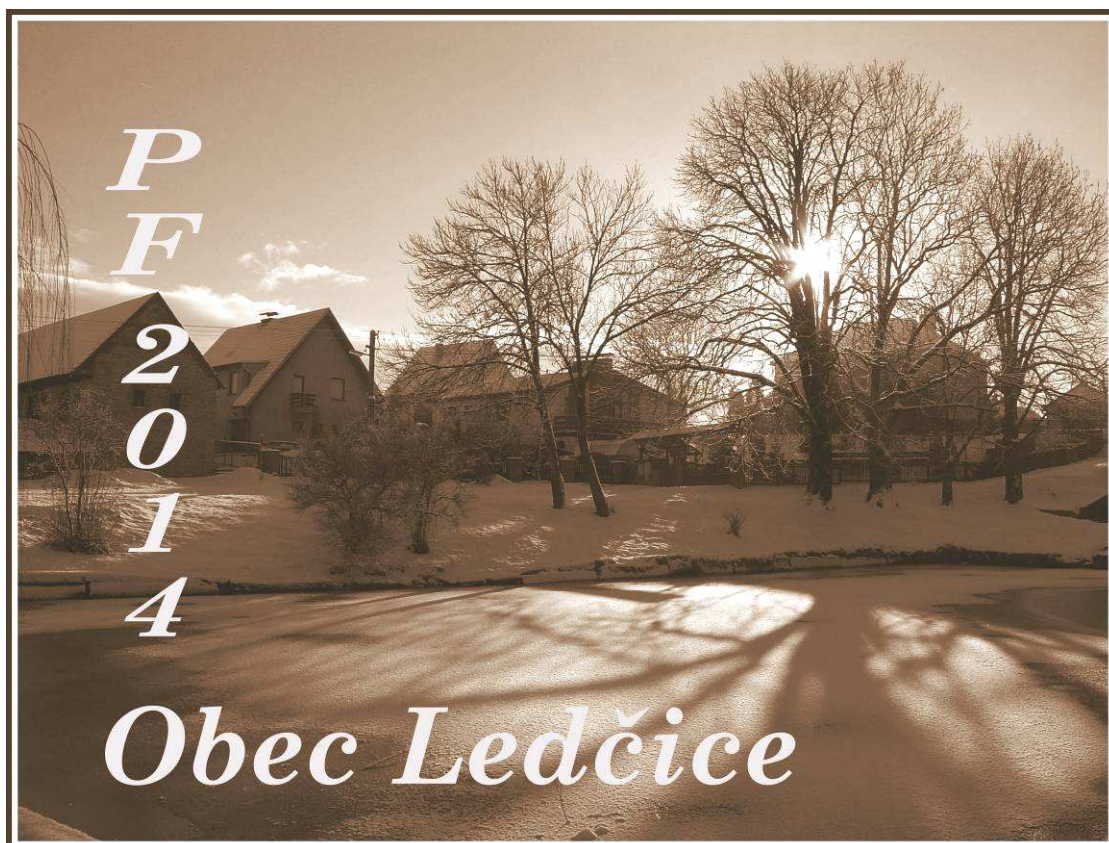
Vážení a milí spoluobčané,

„radujte se, veselte se“, přesně tak, jak se zpívá v jedné moudré koledě. Pohádkový čas, jenž právě nastal, a všichni ho máme moc rádi, s sebou přináší mnoho kouzel a čar, které jsou „zaručené“, a proto se je „vyplatí“ dodržovat a poslechnout. Nedávejte tedy teď peníze ze stavení – celý rok byste jen platili dluhy. Nepřijímejte služby a děvečky – dlouho by u vás nezůstaly. Chcete-li ušetřit za kosmetiku a módní salony, myjte se v mléce – určitě zkrásníte. Děkujte náhodě, bude-li vaším prvním novoročním hostem dítě – přinese vám požehnání. Vstoupí-li „baba“, nečeká vás pranic dobrého. Nevěřte-li však těmto dávným radám našich předků, nezbyvá vám, než podobně doufat, jako já, že když „Nový rok nastává, štědrosti nám dává“. A taky hodně věřit a hodně se sami i přičinit, aby byl skutečně takový, jaký má být.

Takže vzato „kolem a kolem“, jak se říká u nás na Podřipsku už od dob prababiček: „Hlavně to zdravíčko.“ A také dostatek snů. Protože plnění snů, to není hromadění čehokoliv, nýbrž poznávání nového, naplňování úcty k minulosti i touha po pocitu jistoty v budoucnu. A tak si pod stromček nadělte především takové dárky, které jdou od srdce a potěší hlavně proto, že nad nimi někdo s láskou přemýšlel a se stejným pocitem je také věnoval.

A má-li moje vánoční přání i přání do nastupujícího roku mířit k podstatě...Vzpomněla jsem si na jedno velmi moudré, neokázalé, tiché, skromné a prastaré: **nechr' se vám vyhne všechen nerozum a buďte hodně zdraví.**

Jiřina Michovská

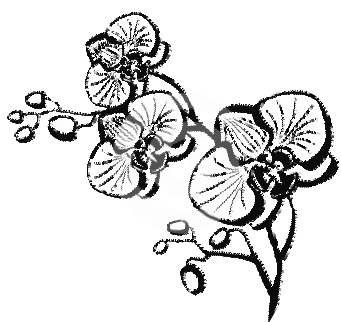
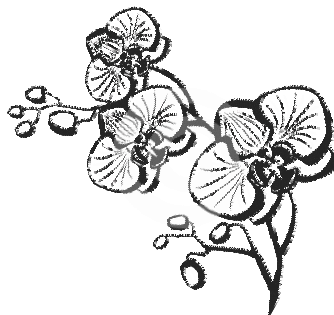
Malá ledčická

kronika

Padesát let společného života

Dne 14. prosince oslavili obdivuhodnou zlatou svatbu manželé Bohumila a Karel Nešporovi z Ledčic čp. 100, kteří spolu vychovali dceru Pavlínu a dnes si užívají dvou vnoučat a pravnoučete.

Do dalších spokojených a klidných let oběma oslavencům za všechny spoluobčany popřejme především hodně zdraví a osobní spokojenosti.

Informace

Z důvodu stěhování Městského úřadu Kralupy n/Vlt. bude **od 19. 12. do 6. 1. 2013** úřad oficiálně uzavřen. Dne **19. 12. 2013** bude v provozu odbor dopravy v Přemyslově ulici, **kromě registru řidičů**. Od **20. 12. 2013** (cca 10 dní) nebudou v provozu pevné linky MěÚ. Nová budova na Palackého nám. 1 bude v provozu **od 6. 1. 2014**.

Kulturní střípky

Živý betlém

Čas letí jako voda, a tak se rovněž letošní rok nezadržitelně nachýlil ke svému závěru. U nás už tradičně signál a popud k předvánočnímu setkání místních sousedů, přátel a známých (ale i „přespolňáků“), kteří se snaží společně strávit pár hezkých chvil porozumění, znovu pocítit sounáležitost a načerpat energii. Ve čtvrtek 5. prosince přišli tihle všichni na ledčickou návěs, sotva se setmělo. Jen co Podřipský žesťový kvintet spustil svou u nás tak populární a neodmyslitelnou produkci, všechno ztichlo. Na zalidněném středu obce vonělo cukroví, jehličí, káva a svařáček. Nechyběli andělé, Mikuláš, rozjaření čerti, zvířátka a „biblické postavy“. Všechny děti s nadšením, zaujetím a velkou odpovědností splnily své role při novém, ale o to zajímavějším „nastudování“ Živého betléma, střídaném scénickým tanečním vystoupením, zpěvem a veršovanými pásmy. Svými výkony děti dokázaly desítkám přítomných diváků, že škola má v obci nenahraditelné a nezaměnitelné místo. Rádi touto cestou děkujeme nejen účinkujícím školčátkům a školákům, ale také všem pedagogickým pracovnícům v čele s Mgr. Martinou Sypeckou.

Prostorná návěs se zhruba po dvou hodinách pomalu vyliidnila, ale právě rozsvícená světla na našem společném vánočním stromě nepřestala zářit.

Pod hvězdnou oblohou spí česká zem.

Nad Řípem létají strážní andělé

„Šťastné a veselé“ přejí nám všem...

(IP)

Senior klub

Tradičně velkému zájmu se u nás těší občasné setkávání místních seniorů. Poslední letošní sešlost ledčických „rentiérů“ se uskutečnila v úterý desátého prosince v příjemném sále před nedávnm nově otevřeného kulturního a společenského centra U Cinků, kde bylo také připraveno bohaté občerstvení. O dobrou zábavu tří desítek přítomných se postaral harmonikář Antonín Plicka, za jehož mistrného hudebního doprovodu se zpívaly známé zlidovělé „hitovky“. Hodně se také povídalo a vzpomínalo. Zájemci si prohlédli zdejší malé muzeum, do něhož mnozí z nich věnovali leckterý „exponát“. Byl tu vystaven a rozsvícen i keramický betlém – společné dílo Kumštovního klubu Ledčice – který naši obec svého času reprezentoval na výstavě v pražské Kapli betlémské.

Nezbývá než věřit, že při další „akci“ Senior klubu se jeho řady rozrostou. Neboť je zřejmé, že podobná zastavení, ohlédnutí a společně strávené chvíle jsou (nejen) pro „dříve narozené“ spoluobčany nesmírně potřebné a nezbytné. Vítán bude každý, stejně jako jeho nové nápady a tipy pro budoucí činnosti. (IP)

Silvestrovská půlnoc

Oslavit odchod starého a příchod následujícího roku se zkrátka „musí“, míní většina z nás, neboť (obzvláště některé) „tradice“ se (nejen v našich končinách) dodržují. Jen si tak v duchu říkám, zda by nestačilo nechat „bouchat“ jen „špunty“ z lahví šampaňského. Marně se totiž snažím najít nějaký klad na všelijakých těch rachejtlich, dělobuchách a kdoví čem ještě. Nepomáhají mi ani zavedená okřídlená rčení o „rozzářených očkách dětí sledujících barevné půlnoční nebe“. Spíše se mi vybavují vyděšená domácí zvířata zalézající ve stresu, kam se dá, malé dětičky školou povinné potulující se obcí bez dozoru v černočerné tmě, zranění místní „střelmistři“, plačící hlukem probuzená miminka i žejrající senioři, kterým (a nejen jim) nejde na rozum, že v době, kdy leckdo má „hluboko do kapsy“, je někdo ochoten vydat velké peníze za něco takového. Proti gustu žádný „dišputát“, říká se. Ještěže se „pyrotechnické radovánky“ více méně tolerují pouze na Silvestra.

Tak tedy: buďme rozumní a ať se právě při onom rozverném vstupu do roku 2014 nikomu z vás nic nestane... (IP)

Vítání občánků

V sobotu 16. listopadu 2013 jsme v kulturním a společenském centru U Cinků slavnostně přivítali nové ledčické občánky: Gabriela Svobodu a Štěpána Michovského. Přejeme jim šťastný život, aby poznali jen to krásné, co jim tento svět může dát.

Diskotéka

První skutečná diskotéka pod hlavičkou právě založeného klubu Podřípáček se uskutečnila v novém sále U Cinků 7. prosince. Svátečně vyzdobené patro tohoto secesního statku se proměnilo v hotové peklo plné malých čertíků, kteří si sem přišli zaskotačit v řízném moderním rytmu. Někteří kreativní jedinci dokonce předvedli i skutečný „tanec“, čímž celému setkání nejmladších ledčických „občanů“ dodali punc dokonalosti.

Básník gesta

Ledčický příležitostný sbor a orchestr v sobotu 14. prosince předvedl hned dvakrát Českou mši vánoční J. J. Ryby. Poprvé v jednu hodinu po poledni v kostele svaté Kateřiny ve Velvarech se sólisty Eliškou Demel-Trnovou, Pavlou Popelkovou, Janem Němečkem a Zdeňkem Čermákem, podruhé od šestnácti hodin v ledčickém kostele svatého Václava, kde si sólové party zazpívali Barbora Novotná, Pavla Popelková, Jaroslav Novák a Jan Holub. Oba koncerty opět famózně dirigoval Mgr. Jakub Kydlíček, jinak profesor na Pražské konzervatoři.

Říkat, jak velký ohlas „Rybovka“ v podání Ledčického příležitostného sboru měla, by bylo nošení dříví do lesa. Psát, že pro všechny účinkující je tato „mše“ srdeční záležitostí, je totéž, jako „nosit sovy do Athén“. Protože to bych se musela zmínit také o tom, jak rádi k nám do Ledčic „přespolní“ zpěváci a hudebníci

jezdí, jak rádi se sem vracejí, třebaže ještě před rokem-dvěma ani netušili, kde vlastně Ledčice leží. Musela bych popsat ten hrdý pocit sounáležitosti všech, kteří ze sebe vydali to nejlepší a kteří si opravdu zasloužili (a náležitě užili) několikaminutový velvarský „standing ovacion“ i „domovský“ dlouhotrvající potlesk a sousedská slova uznání. Musela bych sepsat dlouhý seznam chvály na Barunku Novotnou, která před několika lety s tvrdošíjností sobě vlastní začala „dolovat“ z místních naprostých amatérů alespoň nějaký náznak hudebnosti či zpěvnosti a poctivě poznamenat, že dnešní nesporné úspěchy „tělesa“ se skoro komickým názvem: Ledčický příležitostný sbor, jsou jediné její zásluhou. Mohla bych tohle všechno napsat, ale nechám si to až na jindy.

Dnes nemůžu jinak, než vzdát hold panu dirigentu Jakubu Kydlíčkoví. Prostě ho zbožňuji. Silou své osobnosti a svým charismatem je opravdu výjimečný

a hudbě slouží skutečně celou duší. Užívám si každého jeho gesta, postoje, každého pohledu či mimiky. A myslím, že nejsem sama. On totiž „hraje“ nejen „na orchestr“, ale také „na sbor“ jako na hudební nástroj. Svou taktovkou hudbu a zpěv od počátku skladby k jejímu finále jen tak „obyčejně“ nevede. On ji doslova žije. Právě v „Rybovce“ jsou místa, kdy se sborista v čekání na „akci“ může tak trošku „nudit“. S Mistrem Kydlíčkem to nejde. On přímo tančí, cvičí, „naznačuje“ každý tón, artikulaci i „obsah“ díla, zkrátka zprostředkovává sboru, orchestru i posluchačům svou hudební vizi. Tu se vytáhne na špičky, až působí jako čtyřmetrový obr, v momentě se „scvrkne“ skoro do dřepu, nebo se zdá, že mu právě „raší“ křídla. Chvilí z něj tryská něha, chvíli zaujme postoj toreadora a v obličeji dostane bojovný výraz, jenž v zápětí změní v tvář téměř nábožnou. Neznám mnoho lidí, kteří hudbu dokážou podobně zprostředkovat a jejichž emocionální styl orchestr i sbor vyburcuje tak, že s nadšením hraje a zpívá jako o život.

O to víc si vážím toho, že můžu být součástí okamžiku, kdy vzniká krásná „muzika“ přinášející tolika lidem potěšení, duchovní naplnění, pohodu a klid v duši.

(IP)

Dopis Ježíškovi

Milý Ježíšku,

je tomu už hodně dávno, co jsem Ti jako malá holka psala naposledy. Prošla léta a já, nevděčnice, jsem Ti o sobě nedávala žádné zprávy. Jenže Ty jsi vševědoucí, tak asi tušíš, co a jak. Musím také přiznat, že jsi většinu mých přání (i těch nejtajnějších) splnil, takže jsem s Tvou prací celkem spokojená.

Tentokrát mám k Tobě pouze jedno přání, zato trojnásobné a úplně pro všechny, které miluji: zdraví, zdraví, zdraví. A kdybys chtěl přeci jenom ještě něco udělat, prosím, zjev se. Ukaž se, prosím Tě, všem zajisté slušným lidem, až jim v úžasu vypadnou ty napěchované nákupní tašky. Objev se na chvíli jako malý zázrak. Jako ono malé miminko, které se narodilo, aby spasilo svět. Předem Ti děkuji a zdravím Tě s nesmírnou úctou a pokorou.

Tvoje dávná kamarádka Ivana Plicková

Interview s Bohem

Před mnoha lety jsem si kdesi opsala následující řádky, jejichž autor mi zůstal utajen. Dovolíte-li, ráda se o ně s vámi podělím.

„Pojd' dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem.

Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíce překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácí peníze za to, aby si dali do pořádku zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít a že umírají, jako by nikdy nežili.“

Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznaly, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznaly, že není dobré, porovnávat se s druhými. Každý vystupuje a jedná sám za sebe, ne že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznaly, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, který potřebuje nejméně. Chci, aby moje děti poznaly, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, jež milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění zahojí. Chci, aby se naučily odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděly, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří mnohdy nedokážou své city vyjádřit. Chci, aby věděly, že za peníze si mohou koupit všechno, kromě štěstí a zdraví. Chci, aby poznaly, že pokaždé nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že ony samy musejí odpouštět.“

Poděkoval jsem Bohu za jeho slova a ještě chvíli se těšil z jeho přítomnosti. Náhle jsem si uvědomil toto: **Lidé někdy zapomenou, co jste řekli. Lidé někdy zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.** (IP)

*Adventní doba v Ledčicích vyvrcholí
tradičním setkáním*

o Štědrém dni

v kostele svatého Václava.

*V úterý 24. prosince 2013 ve 21 hodin
si přijďte společně poslechnout i zazpívat
nejkrásnější české koledy
a popřát známým a přátelům
„šťastné a veselé“.*

Vánoční výstava

První adventní neděli 1. prosince 2013 byla U Cinků otevřena vánoční výstava a jarmark, kterou pro návštěvníky připravil klub Podřípáček ve spolupráci s Obcí Ledčice. Na výstavě byly předvedeny vánoční ozdoby a stromky, zdobené různými dekoracemi a spojené s ukázkou některých vánočních zvyků, tradic a staročeských pokrmů, současně doplněné výstavou z ručně dělané keramiky. Na jarmarku jste si mohli zakoupit výrobky dětí ZŠ a MŠ, dekorace a dílka klubu Podřípáček, šperky, paličkované a malované obrázky.

